

2.2.16-17

Ο πρωταγωνιστικός ρόλος του Θηραμένη

ΚΕΙΜΕΝΟ

2.16 ^{επιθ. ενν.Υ. πραγμάτων γεν.απολ.χρον.μτχ} *Τοιούτων δὲ ὄντων*
^{ΥΡ} *Θηραμένης εἶπεν ἐν ἐκκλησίᾳ*
^{δευτερ. ειδική - ΑΡ} *(ὅτι εἰ βούλονται αὐτὸν πέμψαι)* ^{δευτερ. υποθετική}
^{εμπρθ. τόπου} *παρὰ Λύσανδρον*
^{τροπ.μτχ} *εἰδὼς ἥξει*
^{ΑΡ} *Λακεδαιμονίου* ^{δευτερ. πλάγια - Αμτχ. ειδώς} *ἥπότερον*
^Ρ *ἀντέχουσι περὶ τῶν τειχῶν*
^{αἰτιολ. μτχ.} *βουλόμενοι ἐξανδραποδίσασθαι τὴν πόλιν*
^{εμπρθ. σκοπού} *ἢ πιστεῶς ἔνεκα.*
^{χρον.μτχ} *Πεμφθεῖς δὲ*
^Ρ *διέτριβε παρὰ Λυσάνδρῳ*
^{επιθ.πρ. αἰτιατ.χρόνου αἰτιατ.χρόνου} *τρεῖς μῆνας καὶ πλείω,*
^{τροπ.μτχ} *ἐπιτηρῶν*
^{ΥΡ} *(ὁπότε Ἀθηναῖοι ἔμελλον*
^{εμπρθ. αἰτίας} *διὰ τὸ ἐπιλειπέναι τὸν σῖτον ἀπαντα*
^{ΑΡ ΥΡ Ρ} *(ὅ τι τις λέγοι) ὁμολογήσειν.)*
^{δευτ. αναφορ./ υποθ.}

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Ενώ έτσι ήταν τα πράγματα,
ο Θηραμένης είπε στην Εκκλησία του Δήμου
ὅτι, αν θέλουν να στείλουν αὐτὸν τον ίδιο
στον Λύσανδρο,
θα επιστρέψει γνωρίζοντας
αν οι Λακεδαιμόνιοι
επιμένουν σχετικά με τα τείχη
επειδὴ θέλουν να υποδουλώσουν την πόλη
ή ως εγγύηση.
Όταν στάλθηκε όμως,
καθυστεροῦσε κοντά στον Λύσανδρο
τρεις μήνες και περισσότερο,
καιροφυλακτώντας
πότε οι Αθηναῖοι επρόκειτο,
εξαιτίας της ἄλλειψης των τροφίμων,
να δεχτοῦν οτιδήποτε τους πρότεινε κάποιος.

2.17 ^Ρ *(Ἐπεὶ δὲ ἦκε τετάρτῳ μηνί,)* ^{επιθ.πρσδ. δοτ.χρόνου} *δευτ. χρον.*
^Ρ *ἀπήγγειλεν ἐν ἐκκλησίᾳ*
^{ΑΡ, ΥΡ} *(ὅτι αὐτὸν Λύσανδρος τῶς μὲν κατέχει,*
^{εμπρ.πρσδ.χρόνου Ρ} *εἶτα κελεύει εἰς Λακεδαίμονα ἰέναι.)*
^{εμπρ.πρσδ.χρόνου Ρ} *οὐ γὰρ εἶναι κύριος* ^{εμπρθ. τόπου} *ἐνν.: Λύσανδρος εἶπεν*
^{ΑΡ} *(ὡν ἐρωτῶτο ὑπ' αὐτοῦ,)* ^{ΑΡ} *ἀλλὰ τοὺς ἐφόρους.*
^{κατγΥαπρμφ.} *Μετά ταῦτα*
^Ρ *ἤρέθη πρεσβευτῆς εἰς Λακεδαίμονα*
^{εμπρθ. τόπου} *αὐτοκράτωρ*
^{επιθ.πρσδ. κατηγ.πρσδ. -} *δέκατος αὐτός.*

Και, όταν επέστρεψε τον τέταρτο μήνα,
ανακοίνωσε στην Εκκλησία του Δήμου
ὅτι δέχθεν ο Λύσανδρος τον κρατούσε ἕως τότε,
ἔπειτα όμως του ἔδωσε εντολή να πάει στη Λακεδαίμονα·
γιατί (του ἔλεγε) ὅτι δεν ήταν αρμόδιος
για ὅσα αὐτὸς τον ρωτούσε,
ἀλλὰ οι ἐφόροι.
Μετά ἀπὸ αὐτὰ
εκλέχτηκε πρεσβευτῆς πρὸς τη Λακεδαίμονα
με ἀπόλυτη ἐξουσία
μαζὶ με ἄλλους ἐννέα.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Η Αθήνα βρίσκεται σε απελπιστική κατάσταση. Έχει εγκαταλειφθεί ἀπὸ ὅλους σχεδόν τους συμμάχους της και εἶναι αποκλεισμένη ἀπὸ την ξηρά, καθὼς ο βασιλιάς Ἄγης βρίσκεται οχυρωμένος στη Δεκέλεια της Αττικής και ο βασιλιάς Πausanias έχει ἔρθει με σπαρτιατικὸ και συμμαχικὸ στρατὸ ἔξω ἀπὸ τα τείχη της, ἐνῶ ἀπὸ τη θάλασσα την ἔχει αποκλείσει ο Λύσανδρος. Ὁλος ο πληθυσμὸς της Αττικής συνωστίζεται στο εσωτερικὸ της πόλης και μαστιζεται ἀπὸ πείνα, καθὼς τα τρόφιμα τελειώνουν. Αρχικά, οι Αθηναῖοι αρνούνται να συζητήσουν για παράδοση της πόλης. Όταν ὁμως τα πράγματα φτάνουν σε ἀδιέξοδο, ζητοῦν συνθηκολόγηση με τη Σπάρτη ὑπὸ τον ὅρο να μην γκρεμιστοῦν τα τείχη της Αθήνας και του Πειραιά, κάτι που οι Σπαρτιάτες ἀπορρίπτουν.

Ο μετριοπαθής ολιγαρχικός Θηραμένης επιδιώκει να αναδειχτεί και να κερδίσει πολιτικά από τη δύσκολη κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει η Αθήνα. Πείθει την Εκκλησία του Δήμου να τον στείλουν στον Λύσανδρο, ο οποίος την περίοδο εκείνη πολιορκεί τη Σάμο, λέγοντας ότι θα προσπαθήσει να εξακριβώσει τις πραγματικές προθέσεις των Σπαρτιατών, αν δηλαδή επιμένουν για το γκρέμισμα των τειχών, επειδή θέλουν να υποδουλώσουν τους Αθηναίους ή ως εγγύηση. Ο Θηραμένης όμως καθυστερεί, παραμένοντας πάνω από τρεις μήνες κοντά στον Λύσανδρο και περιμένοντας να τελειώσουν τα τρόφιμα στην Αθήνα, ώστε οι Αθηναίοι εξαντλημένοι από την πείνα να δεχτούν τους ταπεινωτικούς όρους παράδοσης που θέλει η Σπάρτη να επιβάλει.

Όταν ο Θηραμένης επέστρεψε στην πολιορκημένη και εξαντλημένη από την πείνα Αθήνα, πρόβαλε ως δικαιολογίες ότι ο Λύσανδρος τον κρατούσε αιχμάλωτο κοντά του και ότι μετά την πάροδο τριών μηνών τού ανακοίνωσε ότι έπρεπε να διαπραγματευτεί τους όρους της ειρήνης με τους εφόρους της Σπάρτης. Στη συνέχεια οι Αθηναίοι εξέλεξαν δέκα πρεσβευτές, με επικεφαλής τον ίδιο τον Θηραμένη, οι οποίοι κατευθύνθηκαν στη Σπάρτη.

Ο Θηραμένης, λοιπόν, ξεγέλασε αρχικά με ψεύτικες υποσχέσεις τους Αθηναίους, πείθοντάς τους να τον στείλουν ως διαπραγματευτή για την ειρήνη, ενώ το πραγματικό του σχέδιο ήταν να χρονοτριβήσει, ώστε να εξαντληθούν οι Αθηναίοι και έτσι να αναγκαστούν να δεχτούν τους όρους που έθετε η Σπάρτη. Πίστευε ότι η άνευ όρων παράδοση της Αθήνας θα ευνοούσε πολιτικά την ολιγαρχική, φιλοσπαρτιατική παράταξη στην Αθήνα και ότι ο ίδιος θα κυριαρχούσε στην πόλη. Επιστρέφοντας στην Αθήνα, παρουσίασε ψεύτικες δικαιολογίες για την αργοπορία του, επικαλούμενος δήθεν αιχμαλωσία του από τον Λύσανδρο. Επομένως, ο Θηραμένης προσπαθεί με ανειλικρινή τρόπο να ικανοποιήσει τις προσωπικές του πολιτικές φιλοδοξίες και τις επιδιώξεις της φιλοσπαρτιατικής παράταξης στην Αθήνα.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

1. *τρεῖς*: απόλυτο αριθμητικό επίθετο, γένους αρσενικού, πτώσεως αιτιατικής πληθ., αρσ. και θηλ. *τρεῖς*, ουδ. *τρία*.

	αρσενικό	ουδέτερο
ονομ.	τρεῖς	τρία
γεν.	τριῶν	τριῶν
δοτ.	τρισι(ν)	τρισι(ν)
αιτ.	τρεῖς	τρία

2. *τειχῶν*: ουσιαστικό, γένους ουδετέρου, πτώσεως γενικής πληθυντικού, κλίσεως γ', τὸ τεῖχος, τοῦ τείχους. Προσοχή στη γενική πληθυντικού που έχει διπλούς τύπους: τῶν τειχῶν και τῶν τειχέων.

	ενικός	πληθυντικός
ονομ.	τὸ τεῖχος	τὰ τεῖχη
γεν.	τοῦ τείχους	τῶν τειχῶν/ τῶν τειχέων
δοτ.	τῷ τείχει	τοῖς τείχεσι(ν)
αιτ.	τὸ τεῖχος	τὰ τεῖχη
κλητ.	(ὦ) τεῖχος	(ὦ) τεῖχη